

Kopie
art. 792 Ger.W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

025327

Repertoriumnummer 2015 / 4404
Datum van uitspraak 29 april 2015
Rolnummer 2013/AR/1176

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

tweede kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000170526-0001-0017-01-01-1

OL

wonende te

appellante,

ter zitting van 11 maart 2015 in persoon aanwezig en bijgestaan door Mr. DOGGEN Sylvie
loco Mr. LUYCKX Kris, advocaat te 2000 ANTWERPEN, Amerikalei 122 bus 14,

**tegen het vonnis van de 5B kamer van de Rechtbank van eerste aanleg te
Antwerpen van 7 januari 2013**

tegen

1. **OP 'T** _____

wonende te :

2. **B** _____

wonende te

geïntimeerden 1 & 2,

OP 'T EYNDE Geert ter zitting van 11 maart 2015 in persoon aanwezig en bijgestaan en
BEYERS Ilse vertegenwoordigd door Mr. TAELEMAN Edward loco Mr. GLAS Geert, advocaat te
1150 BRUSSEL, Tervurenlaan 268 A,

3. **Bekende Vlaming**

wonende te

geïntimeerde 3,

vertegenwoordigd door Mr. VAN HOEF Katleen loco Mr. AGTEN Marc, advocaat te 3960
BREE, Malta 9.

015320

1. DE FEITEN

1.1.

..... ('Iske') Oli houdt voor dat zij in de loop van 2007 samen met BV een vennootschap oprichtte met de bedoeling een modezaak onder de naam "Farfalle" te Nijlen uit te baten.

Deze zakelijke onderneming was geen onverdeeld succes vermits de vennootschap bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Mechelen van 23 februari 2009 failliet werd verklaard.

1.2.

Volgens Oli begon BV enkele maanden vóór de faillietverklaring reeds geruchten te verspreiden die niet alleen foutief en schadelijk waren voor de zaak, maar bovendien lasterlijke aantijgingen aan haar persoon bevatten.

Volgens Oli bereikte deze lastercampagne een hoogtepunt door de publicatie op 18 november 2008 van het nummer 47 van het weekblad "Dag Allemaal" met een artikel van de hand van journalist Op 't, waarin werd geschreven dat de winkel zo goed als failliet was en BV werd opgelicht door haar beste vriendin.

Dit artikel zou, volgens Oli een aaneenschakeling zijn van leugens en halve waarheden.

Oli nam bovendien aanstoot aan de cover van het tijdschrift waarop een grote foto prijkte van BV en een kleine foto van Oli zelf met de titels: "opgelicht door haar beste vriendin" - "het volledige verhaal van haar failliete winkel, de gebroken vriendschap en hoe dit weegt op haar gezin"

..... Oli achtte ook eindredactrice B van het tijdschrift "Dag Allemaal" aansprakelijk voor de inhoud van deze cover.

015370

1.3.

Oli heeft een klacht met burgerlijke partijstelling neergelegd in de handen van de onderzoeksrechter te Antwerpen voor laster en eeroof tegen journalist Op 't en eindredactrice Be,

De raadkamer van de correctionele rechtbank te Antwerpen besliste op 22 oktober 2009 dat er geen reden bestond tot vervolging van Op 't . Ten laste van Bi oordeelde de raadkamer dat er voldoende bezwaren waren om haar te verwijzen naar de correctionele rechtbank.

Op 28 oktober 2009 heeft het Openbaar Ministerie tegen deze beschikking hoger beroep ingesteld. De kamer van inbeschuldigingstelling van dit hof oordeelde op 18 maart 2010 dat de constitutieve bestanddelen van het misdrijf laster en eeroof niet vervuld waren. Bi werd buiten vervolging gesteld.

2. DE VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

2.1.

Op 8 en 9 september 2011 ging Oli ; over tot de dagvaarding van Op 't E, ... Bi en BV om te verschijnen voor de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen. Zij vorderde de veroordeling van de gedaagden solidair, in solidum, minstens van de ene bij gebreke van de andere tot de betaling van een schadevergoeding van € 100 000,00, vermeerderd met vergoedende en de gerechtelijke intresten en ook de proceskosten.

De eis werd gesteund op art. 1382 van het Burgerlijk Wetboek.

2.2.

Op 't en BV hebben geconcludeerd tot de afwijzing van de eis van Oli als ongegrond.

PAGE 01-00000170526-0004-0017-01-01-4

01/04/15

B. concludeerde tot de onontvankelijkheid van deze eis.

2.3.

Het bestreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 7 januari 2013 heeft de eis van Isolde Oliviers ontoelaatbaar verklaard in zoverre deze werd ingesteld tegen

B. De eis werd voor het overige ongegrond bevonden.

Oli werd veroordeeld tot de proceskosten.

De eerste rechter oordeelde dat geen afdoend bewijs geleverd werd dat journalist Op 't zich bij de redactie van zijn artikel niet zou gedragen hebben zoals een normaal zorgvuldig en omzichtig journalist, geplaatst in dezelfde omstandigheden. De eerste rechter nam integendeel aan dat journalist Op 't de betrouwbaarheid van zijn bronnen had nagegaan en de geruchten had geverifieerd bij een, in het artikel vermelde bron, met name bij de woordvoester van één van de leveranciers van de modezaak in kwestie.

De rechter verwees bij de beoordeling van de eis van Oli tegen B naar de toepassing van art. 25, 2de lid van de Grondwet, meer bepaald de getrapte aansprakelijkheid. De eerste rechter zag in de opmaak van de cover en de titel van het tijdschrift geen fout die als een van de fout van journalist Op 't onderscheiden fout kan worden beschouwd.

De eerste rechter oordeelde eveneens dat door Oli geen bewijs geleverd werd van haar bewering dat BV de bron was die journalist Op 't aanzette om het artikel te schrijven.

2.4.

Oli stelde een naar vorm en termijn regelmatig hoger beroep in door de neerlegging ter griffie van dit hof van een verzoekschrift tot hoger beroep op 18 april 2013.

De zaak werd behandeld ter terechtzitting van 11 maart 2015.

015312

3. DE STANDPUNTEN IN HOGER BEROEP

3.1.

Oli verzoekt dat het hof, alvorens over de grond van haar eis te oordelen, Op 't en B met toepassing van art. 877 van het Gerechtelijk Wetboek de overlegging beveelt van de tapes waarop de gesprekken met de anonieme bronnen, waarop het persartikel in kwestie steunt, zijn opgenomen.

Zij verzoekt tevens, alvorens verder recht te doen, Op 't en B met toepassing van art. 877 van het Gerechtelijk Wetboek de overlegging te bevelen van alle stukken waarvan sprake is in het relaas van bevinding van 12 mei 2014 van gerechtsdeurwaarder De Ceuster.

Oli vraagt tevens akte te verlenen van haar bewijsaanbod, erin bestaande l.....

als getuige te horen, teneinde toelichting te verschaffen omtrent de inhoud van hun respectievelijke schriftelijke getuigenverklaringen, voorgebracht onder stukken 27 tot en met 35 van haar dossier met overtuigingstukken.

Oli vordert vervolgens Op 't , B en Kelly Pfaff solidair, in solidum, minstens de ene bij gebreke van de andere te veroordelen tot de betaling aan haar van een schadevergoeding van € 80 000,00.

Zij verzoekt tevens Op 't , B en BV te veroordelen tot de proceskosten.

3.2.

..... verzoeken de eis van Oli onontvankelijk te verklaren in zoverre deze is ingesteld tegen ; en ongegrond ten aanzien van Op 't . Ze blijken aldus te concluderen tot de bevestiging van het bestreden vonnis.

PAGE 01-00000170526-0006-0017-01-01-4

015028
015028

Ondergeschikt verzoeken zij, alvorens recht te doen,
roepen teneinde haar schriftelijke verklaring toe te lichten.

als getuige op te

Zij verzoeken Oli te veroordelen tot de proceskosten van beide aanleggen.

3.3.

BV concludeert tot de afwijzing van het hoger beroep van Oli als
ongegrond en tot haar veroordeling tot de proceskosten van beide aanleggen.

4. BEOORDELING

De eis tot schadeloosstelling van tegen Op 't

4.1.

Oli heeft de buitencontractuele aansprakelijkheid van journalist Op 't
ten grondslag gelegd van haar eis tot schadeloosstelling (art. 1382 van het Burgerlijk
Wetboek). Op 't heeft zijn beweerde aansprakelijkheid betwist. Het behoort
Oli met toepassing van art. 1315 van het Burgerlijk Wetboek en art. 870 van het
Gerechtelijk Wetboek het bewijs te leveren van de fout van Op 't, van haar
schade en van het oorzakelijk verband tussen die fout en haar schade.

4.2.

De beweerde fout van journalist door de publicatie van zijn artikel: "**BV**
emotioneel en financieel gekraakt door faillissement van haar modezaak" in het
weekblad "*Dag Allemaal*" nr. 47 van 18 november 2008, zou zijn begaan bij de uitoefening
van de persvrijheid en het recht op vrije meningsuiting.

In het bestreden vonnis werd impliciet doch ontegensprekelijk aangenomen dat het recht op vrije meningsuiting en de persvrijheid niet noodzakelijk de toepassing van de gemeenrechtelijke buitencontractuele aansprakelijkheid in de weg staan. Partijen hebben deze aanname niet betwist.

In het bestreden vonnis werd bovendien aangenomen dat het al dan niet onrechtmatig handelen van de Journalist, onlosmakelijk verbonden is met het recht op de vrijheid van meningsuiting en de persvrijheid en met de plichten en verantwoordelijkheden die de uitoefening van deze rechten met zich meebrengen, zoals omschreven in art. 10.1 en 10.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Krachtens art 10.2 EVRM kan de uitoefening van de vrijheid van meningsuiting, die de vrijheid omvat om inlichtingen of denkbeelden door te geven en plichten en verantwoordelijkheden met zich brengt, worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, die bij de wet worden voorzien en die in een democratische samenleving nodig zijn, onder meer, tot bescherming van de goede naam of de rechten van anderen.

Art. 1382 e.v. van het Burgerlijk Wetboek verschaffen de wettelijke basis die door art. 10.2 EVRM wordt vereist.

In het geval, zoals te dezen, een eis tot schadeloosstelling wordt gesteund op het art. 1382 van het Burgerlijk Wetboek wegens schending van de algemene zorgvuldigheidsnorm, geldt het optreden van een normaal voorzichtig en bedachtzaam Journalist, geplaatst in dezelfde concrete omstandigheden, als norm.

Het doen nakomen van de schadeloosstellingsplicht, die zou voortspuiten uit de toepassing van art. 1382 van het Burgerlijk Wetboek, houdt een beperking en een ontmoediging in van de uitoefening van de persvrijheid en van het recht op vrije meningsuiting wegens het zogenaamde "*chilling effect*" (vrij vertaald: afschrikkingseffect). Zo'n beperking is, overeenkomstig art. 10.2 EVRM, in een democratische samenleving nodig wanneer deze beperking beantwoordt aan een dringende sociale noodwendigheid, op voorwaarde dat de evenredigheid wordt geëerbiedigd tussen het aangewende middel en het beoogde doel en de beperking verantwoord is op grond van relevante en toereikende motieven.

4.3.

Oli houdt voor dat journalist een fout beging door in de publicatie in kwestie aan haar adres lasterlijke aantijgingen te formuleren die niet alleen strijdig waren met de werkelijke feitelijke toedracht maar bovendien door hem op onvoldoende wijze naar waarachtigheid waren onderzocht.

De vermeldingen op de frontpagina van het tijdschrift en in de tekst van het artikel van journalist m.b.t. de beweerde oplichting door Oli van haar beste vriendin BV in het kader van de uitbating van hun gezamenlijke handelszaak "Farfalle", zijn volgens Oli valse beschuldigingen en loutere verzinsels in het kader van een tegen haar opgezette lastercampagne, die door de journalist zonder meer zijn overgenomen. Zij besluit dat de handelwijze van journalist niet strookt met de wijze waarop een normaal voorzichtig en bedachtzaam journalist, geplaatst in dezelfde concrete omstandigheden, zou hebben gehandeld.

4.4.

De publicatie in kwestie betreft een informatief persartikel, m.a.w. berichtgeving en geen opiniebijdrage. Een normaal voorzichtig en bedachtzaam journalist houdt zich aan de waarheidsgetrouwheidsplicht met betrekking tot wat als feiten wordt vermeld in de berichtgeving.

De beperking van de onderzoeksmiddelen van de journalist in acht genomen, geldt de nakoming van deze plicht niet als een resultaatverbintenis maar als een middelenverbintenis, waaruit volgt dat de wijze waarop de journalist het onderzoek naar de betrouwbaarheid van zijn bronnen heeft gedaan en de waarachtigheid van de door hem aangehaalde feiten heeft geverifieerd, de toets moet kunnen doorstaan van wat een normaal voorzichtig en bedachtzaam journalist in de dezelfde concrete omstandigheden zou hebben gedaan.

4.5.

De bewering dat Oli in het artikel en op de frontpagina in kwestie door de journalist zou zijn beticht van oplichting, is niet juist. Deze bewoordingen zijn enkel terug te vinden in citaten uit de gezegdes van de bronnen van de journalist.

013038

Het is niet aangetoond dat journalist de bewoordingen van zijn bronnen tot de zijne heeft gemaakt. Hij heeft, enerzijds, de woorden van een bron als citaten tussen aanhalingstekens geplaatst en anderzijds, de gezegdes van een geïnterviewde onder de vorm van vraag en antwoord weergegeven, zodat er duidelijk een onderscheid is gemaakt tussen zijn eigen woorden en deze van zijn bron.

4.6.

: OI wijft Op 't echter aan de woorden van zijn geïnterviewde (.....) niet getrouw te hebben weergegeven. Zij brengt twee geschreven verklaringen voor van betrokkene van respectievelijk 16 april 2013 en van 25 juli 2014. In de eerste verklaring stelt betrokkene dat er met haar nooit een interview heeft plaats gevonden en dat de geciteerde woorden niet uit haar mond komen.

In de tweede verklaring zegt ze dat ze niet over Farfalle gesproken heeft met een persoon die zich had geïdentificeerd als journalist, dat ze dacht met de boekhouder te hebben gesproken, dat ze twijfelt aan de "quotes" die uit haar mond zouden zijn opgetekend en dat, in het geval ze dergelijke zinnen zou hebben gebruikt, deze uit hun context werden gehaald. Het hof hecht geen geloofwaardigheid aan de geschreven verklaringen van die niet geheel met elkaar overeenstemmend zijn en die slechts in de loop van het geding, d.i. meerdere jaren na de publicatie, zijn opgemaakt met de klaarblijkelijke bedoeling om te dienen in onderhavig geding.

Uit het gedetailleerd relaas van de gesprekken van (..... Op 't met deze persoon in zijn nota (stuk 8 van het dossier met overtuigingstukken van (..... Op 't) blijken deze contacten te hebben plaats gehad op 10, 11, 12 en 18 november 2008. Op dat ogenblik verkeerde Farfalle reeds in financiële moeilijkheden.

Betrokkene was destijds woordvoester van het Nederlands kledingmerk "*Chick on a Mission*", een leverancier van Farfalle. Het interview, zoals weergegeven in het betwiste persartikel, bevat gegevens die ontegensprekelijk kennis vereisten van de interne keuken van de Nederlandse leverancier, zoals dat deze verwittigd werd van een nakend faillissement van Farfalle, dat deze zijn collectie bij Farfalle was gaan weghalen, dat deze een regelingvoorstel had gedaan van € 25 000,00 en dat deze het voornemen had de zaak voor de rechter te brengen. Deze elementen doen aannemen dat destijds met journalist gesproken heeft zoals haar gezegdes zijn weergegeven in het persartikel in kwestie.

Oli bewijst derhalve niet dat journalist de gesprekken en het interview met niet getrouw zou hebben weergegeven, laat staan dat deze gesprekken en/of het interview niet eens zouden hebben plaatsgevonden.

Journalist draagt geen persoonlijke aansprakelijkheid voor de woorden die door zijn bronnen werden gesproken en die hij als citaten in zijn artikel heeft weergegeven.

4.7.

Een deel van het betwiste persartikel verwijst naar de informatie die werd verkregen uit twee anoniem gebleven bronnen, waarvan er één door journalist is omschreven als: "... een bron dicht bij de familie BV ...".

Oli betwist niet dat Op 't informatie mocht garen bij anonieme bronnen en dat hij de anonimiteit van deze bronnen niet moet onthullen, doch verwijt hem de aldus verkregen informatie niet naar waarheid te hebben onderzocht doch kritiekloos te hebben overgenomen. Zij voert aan dat het de journalist zijn plicht was de verkregen informatie te verifiëren. Zij meent dat er vele mogelijkheden tot verificatie van de informatie waren bij haarzelf, bij BV bij het personeel van Farfalle en bij de overige leveranciers en zakenpartners van Farfalle. Zij houdt voor dat journalist (Op 't | een volstrekt ander beeld van haar en van de gebeurtenissen bij Farfalle zou gekregen hebben, mocht hij die inspanning geleverd hebben. Ze brengt tot staving van haar standpunt een aantal geschreven verklaringen voor (stukken 27 tot 35 van haar dossier met overtuigingstukken).

In een noot, gepubliceerd vlak onder het betwiste persartikel en afgedrukt op een opvallende rood gekleurde achtergrond, werd door Op 't vermeld dat BV het "pijnlijke nieuws" bevestigde, doch verder geen commentaar wenste te geven. In dezelfde noot werd geschreven dat er "... tevergeefs herhaaldelijk ..." werd gepoogd Oli "... via verschillende kanalen te bereiken voor een reactie en voor haar kant van het verhaal".

Hij houdt ook voor ter plaatse te zijn geweest aan de uitbatingzetel van Farfalle doch een gesloten deur te hebben aangetroffen. BV heeft niet betwist dat zij door Op 't is gecontacteerd met vragen over de gang van zaken bij Farfalle.

313308

Zij ontkent evenwel commentaar te hebben gegeven, zoals overigens ook in de noot is vermeld. () op 't () brengt een kopie voor van een bladzijde uit zijn notitieschrift waarop de nummers van de mobiele telefoons van K BV en van OI handgeschreven vermeld staan met aanduiding van dag en uur waarop hij poogde laatstgenoemde telefonisch te bereiken (13 november rond 19u30 en 14 november rond 8u30).

Journalist () maakt aldus aannemelijk dat hij wel degelijk vóór de publicatie van zijn artikel gepoogd heeft de reacties te vernemen van K BV en van OI doch dat deze pogingen geen commentaar en zelfs, wat OI betreft, geen effectief contact opleverden.

Journalist () beklemtoont dat hij de berichten, die hij in zijn persartikel heeft verwerkt, heeft vergaard bij drie van elkaar onderscheiden bronnen die de gang van zaken bij Farfalle kenden uit persoonlijke en/of commerciële contacten en die hem overeenstemmende inlichtingen hebben verstrekt en ook dat hij gepoogd heeft de ingewonnen informatie naar waarachtigheid te toetsen bij de rechtstreeks betrokkenen (K BV en OI).

Het hof merkt op dat de inspanningsverbintenis van de journalist met betrekking tot het onderzoek naar de betrouwbaarheid en de waarachtigheid van de vergaarde informatie met redelijkheid moet worden benaderd, rekening houdend met de beperkte onderzoeksmogelijkheden van de journalist.

De bewering van () OI dat () Op 't () niet de vereiste inspanningen zou geleverd hebben om de waarachtigheid van de ingewonnen informatie na te gaan zoals dat door een normaal voorzichtig en bedachtzaam journalist, geplaatst in dezelfde concrete omstandigheden zou worden gedaan, geraakt niet bewezen.

Dit besluit wordt niet in de weg gestaan door de geschreven verklaringen die door Isolde Oliviers worden voorgebracht. Het wordt immers niet aangetoond dat een normaal voorzichtig en bedachtzaam journalist, geplaatst in dezelfde concrete omstandigheden als () Op 't (), al deze personen of een deel ervan zou hebben bevroegd alvorens zijn artikel te schrijven en te publiceren. Zoals voormeld, is de plicht van de journalist om zijn berichtgeving naar waarachtigheid te onderzoeken geen resultaat- maar een inspanningsverbintenis die zich uitstrekt tot wat redelijk is, d.i. wat een normaal zorgvuldig en bedachtzaam journalist, geplaatst in dezelfde concrete omstandigheden, zou hebben gedaan.

015310

4.8.

O..... vordert dat het hof met toepassing van art. 877 van het Gerechtelijk Wetboek aan Op 't de overlegging zou bevelen van de stukken waarvan sprake in het "relaas van bevinding" van gerechtsdeurwaarder Ronnie De Ceuster van 12 mei 2014.

Het hof wijst dit verzoek af omdat de toewijzing ervan de onthulling zou impliceren van de anonieme bron waarvan sprake in het "relaas van bevinding" en derhalve in strijd zou zijn met de wet van 7 april 2005 tot bescherming van de journalistieke bronnen.

O..... verzoekt ook met toepassing van art. 877 van het Gerechtelijk Wetboek aan Op 't de overlegging te bevelen van de tapes waarop de gesprekken met anonieme bronnen zouden zijn opgenomen. Op 't heeft betwist dat zo'n tapes bestaan. O..... heeft niet aangetoond dat er gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens bestaan dat Op 't zo'n tapes onder zich zou houden. Haar verzoek kan niet worden ingewilligd.

O..... vraagt ook een aantal met name genoemde personen als getuige te willen horen. Zij biedt echter geen in tijd en ruimte welbepaalde feiten aan die zij tot voorwerp van haar getuigenverhoor wil maken (art. 915 van het Gerechtelijk Wetboek), zodat niet vaststaat dat deze onderzoeksmaatregel ter zake dienend is en bovendien de mogelijkheid tot tegenbewijs wordt bezwaard.

De eis tot schadeloosstelling van tegen B en Op 't

4.9.

O..... voert aan dat B als verantwoordelijke voor de frontpagina van het tijdschrift, maar ook Op 't als auteur van het artikel waarnaar op de frontpagina wordt verwezen, een fout in de zin van art. 1382 van het Burgerlijk Wetboek hebben begaan door de wijze waarop het artikel op die frontpagina is aangekondigd. Zij bestempelt deze frontpagina als "één grote schreeuwerige reclamecampagne".

4.10.

In het bestreden vonnis werd deze eis, in zoverre deze werd ingesteld tegen B ontoelaatbaar verklaard. Deze beslissing werd gesteund op de getrapte aansprakelijkheid (art. 25, 2de lid van de Grondwet) en op het ontbreken van voldoende bewijs dat Ilse Beyers een, van de beweerde fout van auteur _____ Op 't _____ onderscheiden fout zou hebben gemaakt.

B _____ is de hoofdredacteur van het tijdschrift "Dag Allemaal".

Het hof sluit zich aan bij de analogische toepassing van art. 25, 2de lid van de Grondwet ten aanzien van de hoofdredacteur in het geval, zoals te dezen, de auteur van de betwiste tekst gekend is en in België zijn woonst heeft.

Het hof stelt bovendien vast dat B _____, die als verantwoordelijke voor de frontpagina kan worden beschouwd, geen van de eventuele fout van de auteur _____ Op 't _____ onderscheiden fout heeft gemaakt. Anders dan O _____ blijkt voor te houden, is de lay-out van de frontpagina geen schreeuwerige reclamecampagne, maar de gebruikelijke opmaak van de frontpagina van het tijdschrift, toegepast op de inhoud van het artikel van _____ Op 't _____. De door O _____ als het meest aanstootgevend aangewezen element van de frontpagina, te weten de vermelding: "OPGELICHT DOOR HAAR BESTE VRIENDIN", is een citaat uit het interview dat is weergegeven in het artikel van _____ Op 't _____

Het hof verklaart het hoger beroep van O _____ in dit onderdeel ongegrond.

4.11.

In zoverre O _____ aan _____ Op 't _____ een fout aanwrijft met betrekking tot de lay-out van de frontpagina van het tijdschrift, vindt het hof dat niet is aangetoond dat _____ Op 't _____ zelf de hand heeft gehad in de wijze waarop deze pagina is opgesteld. In dit verband wordt dan ook geen fout te zijnen laste bewezen.

Bovendien heeft het hof voormeld vastgesteld dat niet is aangetoond dat _____ Op 't _____ als auteur van het artikel in kwestie een fout beging in de zin van art. 1382 van het Burgerlijk Wetboek.

113041

Vermits de frontpagina geen andere elementen bevat dan deze die in het artikel zijn uiteengezet, is evenmin aangetoond dat door de redactie van deze frontpagina foutief werd gehandeld.

De eis tot schadeloosstelling van **O** tegen **BV**

4.12.

In het bestreden vonnis werd deze eis ongegrond verklaard omdat niet werd aangetoond dat **BV** de bron was die **O** op 't _____ ertoe had aangezet om zijn artikel te schrijven.

_____ **O** voert aan dat het niet ondenkbaar is dat **BV** de zogenaamde anonieme bron is, dicht bij de familie **BV**, waarop **O** op 't _____ in zijn artikel heeft gesteund. Zij houdt voor dat het zeker is dat **BV** op een gegeven ogenblik foutieve informatie over Farfalle is gaan verspreiden en ten onrechte liet uitschijnen dat Farfalle failliet zou zijn.

BV ontkent dit alles ten stelligste.

_____ Op 't _____ heeft eveneens ontkend dat **BV** één van de bronnen was waarnaar hij in zijn artikel heeft verwezen.

4.13.

Het hof stelt vast, zoals de eerste rechter, dat **O** Oliviers geen bewijs levert van haar bewering dat **BV** informatie over haar persoon en/of over Farfalle, laat staan negatieve informatie, verstrekte aan journalist _____.

De uitvoerige, doch tegenstrijdige, uiteenzettingen van **O** en **BV** over de gang van zaken bij Farfalle, die zij menen te kunnen staven met geschreven verklaringen van meerdere personen, dienen niet ter zake wat het te leveren bewijs betreft dat **BV** een informatiebron was van journalist _____, noch dat wat de bewering betreft dat **BV** onjuiste en/of lasterlijke informatie zou hebben verspreid m.b.t. Farfalle of de persoon van _____ **O**.

Het hof besluit dat het hoger beroep van _____ **O** _____ ook in dit onderdeel ongegrond is.

PAGE 01-00000170526-0015-0017-01-01-4

De proceskosten.

4.14.

Uit wat voorafgaat blijkt dat O de in hoger beroep in het ongelijk gestelde partij is. Zij moet overeenkomstig art. 1017 van het Gerechtelijk Wetboek in de proceskosten in hoger beroep worden verwezen.

5. BESLISSING

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep van O toelaatbaar maar ongegrond.

Het hof **bevestigt** het bestreden vonnis

Het hof veroordeelt C ; tot de proceskosten in hoger beroep. Deze kosten bedragen aan de zijde van:

- : de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep € 3 300,00
- : de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep € 3 300,00
- : de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep van € 3 300,00

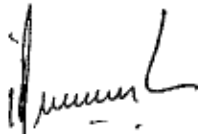

015943

Over dit arrest werd beraadslaagd en het werd ondertekend door:

F. PEETERS
K. VAN HAELST
I. BRESSELEERS

Kamervoorzitter
Raadsheer
Raadsheer

I. BRESSELEERS

K. VAN HAELST

F. PEETERS

De voorzitter van de tweede kamer heeft dit arrest uitgesproken overeenkomstig art. 782bis, eerste lid Ger.W. in openbare zitting van **29 april 2015**.

F. PEETERS
N. SCHUEREMANS

Voorzitter
Griffier

N. SCHUEREMANS

F. PEETERS

